ഭരണം പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ:
ചരിത്രപശ്ചാത്തലവും പൊതു പ്രശ്നങ്ങളും

പ്രൊഫ: സി. കെ. മൂസ്സത്

[ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഇവിടെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽത്തന്നെ നടന്നിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൽ ആ നിലമാറി. അതിന്റെ ചരിത്രവും ഭരണഭാഷ വീണ്ടും മലയാളമാക്കുന്നതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകൻ.]

ഭരണം മലയാളത്തിൽ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, ചുവപ്പ് കണ്ട കാളയെപ്പോലെ വെകിളിയെടുക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. കാരണം കേരളത്തിൽ പൊതുവേയും രാജവാഴ്ചയിലിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മലയാളമായിരുന്നു ആദ്യകാലത്തു് ഭരണഭാഷ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം വരെ ആ അന്തരീക്ഷം പുലർന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭരണം വീണ്ടും മലയാളത്തിലാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശാപമുക്തനായ ശേഷം ദുഷ്യന്തൻ തന്റെ ഇഷ്ടപത്നിയെ വീണ്ടും കണ്ടുറിയുന്ന പോലെ ഒരു കാര്യം മാത്രമാണു്. അതേ, പണ്ടു പഠിച്ചതു് വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന പോലെ അത്യന്തസരളമായ ഒരു പരിപാടിയാണു് നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളതു്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ

മലയാളമായിരുന്നു ഭരണഭാഷയെന്നതിനു് തെളിവെന്താണെന്നല്ലേ? പറയാം. പലരും കേട്ടിരിക്കും വിദ്യാവിനോദിനി പത്രാധിപരായിരുന്ന സി. അച്യുതമേനോനെപ്പറ്റി. സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ദ്വിതീയ സമ്മേളനം 1927-ൽ തൃശ്ശൂർ കൂട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ശ്രീ അച്യുതമേനോൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു. "ഏകദേശം മുപ്പതു വർഷം മുമ്പു് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഭരണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകുത്തുകൾ നൂറിനു് 80 വീതവും മലയാളത്തിലായിരുന്നു. അതു് ക്രമേണ ഭേദപ്പെട്ടുതുടങ്ങി ഇപ്പോൾ (1927-ൽ) വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പോലീസ് കൺസ്റ്റബിൾമാർക്കും ഉള്ള കല്പനകൾ കൂടി ഇംഗ്ലീഷിലായിരിക്കുകയാണു്. കോടതികളിലും ആപ്പീസുകളിലും എഴുത്തുകുത്തുകൾ നാട്ടുഭാഷയിൽ തന്നെ വേണം". ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആയിരുന്നു അപ്പൻ തമ്പുരാൻ സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ നിയമാവലികൾ ക്രോഡീകരിച്ചതു്. വകുപ്പുകൾ മലയാള അക്കങ്ങളിൽ പിരിച്ചു് ഉപവകുപ്പുകളെ ക, ഖ, ഗ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം പുനർവിഭജനം ചെയ്തു. കൂടാതെ, അവശ്യം വേണ്ടി വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലൊഴികെ പരിഷത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിലും മലയാള ഭാഷയല്ലാതെ വേറെ ഒരു ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതല്ല എന്നു് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു്.

അപ്പോൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ മലയാളത്തിനു് ഭരണ ഭാഷ എന്ന പദവി യുണ്ടായിരുന്നു; അതു് വീണ്ടുകിട്ടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കുള്ള ആഹ്വാനം പരിഷദ് വേദികളിൽ മുഴങ്ങിയിരുന്നു എന്നു ചുരുക്കം.

തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ സർ ടി. മാധവരായർ ദിവാൻ ജിയായിരുന്ന കാലത്തു കൂടി രാജഭാഷ ഏറക്കുറെ മലയാളമായിരുന്നു. മാധവരാ യരെ ദിവാൻജിയാക്കിയതു് ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിലായിരുന്നുവത്രേ. പി. രാമൻമേനോൻ എന്നും മാധവരായർ എന്നും രണ്ടു ദിവാൻ പേഷ്കാരന്മാർ അന്നു് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭരണ പരിചയം കൊണ്ടും സർവ്വീസുകൊണ്ടും രാമൻ മേനോനായിരുന്നു ദിവാൻ നിയമനം കിട്ടേണ്ടിയിരുന്നതു്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമില്ല എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ പറഞ്ഞ കാരണം. രാമൻ മേനോൻ തന്റെ അവഗണനയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു. രാജി വെച്ചു മാനമായി മലബാറിലേക്കു് പോയി. ആകുങ്കിൽ ദിവാന്റെ ശമ്പളവും ഹെഡ്ദിവാൻ പേഷ്കാർ സ്ഥാനവും അനുവദിച്ചു് മി. രാമൻ മേനോനെ സർവ്വീസിൽ നിർത്താൻ മഹാരാജാവു് ചെയ്ത ശ്രമം വിജയിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഹെഡ്ദിവാൻ പേഷ്കാർ ഉദ്യോഗം വരെ വഹിയ്ക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാന മായിരുന്നില്ല, കാര്യവിവരവും ഭരണ പരിചയവുമായിരുന്നു പ്രധാനം, 1857-ൽ കൂടി എന്നു് സ്പഷ്ടമല്ലേ?

ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ തണലിൽ ആണു് മാധവരായർ ദിവാൻജി യായതെങ്കിൽ കൂടി, ഭരണം മലയാളത്തിൽ നില നിർത്താൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. പോലീസ് ചട്ടങ്ങളും മറ്റും മലയാളത്തിൽ തുടർന്നു. അതായതു് 1857 ലും പോലീസ് ചട്ടങ്ങൾ മലയാളത്തിലായിരുന്നു. ആപ്പീസരന്മാർ, സബ്ബാപ്പീസരന്മാർ സർക്കുലർ ഉത്തരവുകൾ, ദിരശായിരിക്കുക (to be in úniform) ശേകവരു്, സമരി യായി തീർപ്പുണ്ടാക്കുക (summary decision) തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ അന്നത്തെ പോലീസ് ചട്ടങ്ങളിൽ കാണാം. കോട്ടയം താസിൽദാരായിരുന്ന മുത്തുകൃഷ്ണനായ ഡുവിനെക്കൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽ ഒരു മാതൃകയായ നിയമപുസ്തകം എഴുതാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും സർ ടി. മാധവരായരായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡ്, സിവിൽ പ്രൊസീഡ്യർ കോഡ്, ഹിന്ദുനിയമം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാള ത്തിൽ എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കോടതി ഭാഷ

കോടതിവിധികൾ കൂടി അക്കാലത്തു മലയാളത്തിലായിരുന്നു. ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രസംബന്ധമായി 1019-ാ മാണ്ടിലെ ഒരു ജില്ലാകോടതിവിധി ഞാൻ കണ്ടി ട്ടുണ്ടു്. അതു മലയാളത്തിലാണെന്നു മാത്രമല്ല, 22 അച്ചടിപേജുവരുന്ന ആ നീണ്ട ജഡ്ജ്മെൻറു് അപ്പടി ഒറ്റ മലയാള വാചകത്തിലുമായിരുന്നു. തിരുകൊച്ചി അസംബ്ളിയിൽ അഞ്ചു മിനുട്ടുകൊണ്ടു ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ വകുപ്പുതിരിച്ചു് ബഡ്ജറ്റ് വിമർശം നടത്തിയ ശ്രീ ചാഴിക്കാടന്റെ പ്രസിദ്ധ വാക്യത്തിന്റെ പത്തുമടങ്ങു നീളമുള്ളതായിരുന്നു ആ ഒറ്റവാക്യ കോടതിവിധി! പക്ഷേ ദിവാൻ ജിമാർ അധികം വെളിയിൽ നിന്നുള്ളവരാകകൊണ്ടോ, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു സൂത്രം എന്ന നിലയ്ക്കോ, കാരണമെന്തായാലും ഭരണരംഗ

ത്തു് ഇംഗ്ലീഷ് സ്വാധീനം ക്രമത്തിൽ വർധിച്ചു വന്നു. 1105 ലെ നിർധനത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആകു് അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും അച്ചടിപ്പിച്ചതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷാക്കാനുള്ള പ്രവണത ശരിയല്ലെന്നു് ചില ചിന്തകന്മാർക്കു് തോന്നി തുടങ്ങിയതിന്റെ അലകളാണു തൃശ്ശൂർ പരിഷദ് വേദിയിലും മറ്റും പ്രതിദ്ധ്വനിച്ചതു്.

ബ്രിട്ടീഷ് വാഴ്ച

ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിലാണല്ലോ ഭാരതം ഇദംപ്രഥമമായി വിദേശാധിപത്യത്തിന്റെ നുകത്തിൻ കീഴിൽ ചെന്നുപെടുന്നതു്. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായ തീവണ്ടിയും കമ്പിത്തപാലും നിയമസഭകളും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളായി പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട. അധികാരസ്ഥാനത്തിൽ കയറിക്കൂടാനുള്ള കുറുക്കുവഴി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാസ്വാധീനം നേടുകയാണെന്നു പലരും കണ്ടുപിടിച്ചു. പഴയ രാജഭക്തി നമ്മുടെ രക്തത്തിൽ നിന്നു പോയിട്ടുമില്ല വിദേശികളെ വേർതിരിച്ചു കാണാൻ നമ്മുടെ ആധ്യാത്മിക പശ്ചാത്തലം കാരണം സാധിച്ചതുമില്ല. ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ആധുനികീകരണം എന്നാൽ പാശ്ചാത്യവൽക്കരണമെന്നായി ഫലത്തിൽ അർത്ഥം. സായ്പിന്റെ വേഷവും ഭാഷയും തരപ്പെട്ടുകയാണു് പരിഷ്ക്കാരമെന്ന ഒരു ചിന്താഗതി വന്നുപെട്ട. അതുകൊണ്ടാണു് പൂർണസ്വാതന്ത്ര്യ പ്രമേയത്തിൽ "നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം കെട്ടിയിടുന്ന ചങ്ങലകളെ വാത്സല്യപൂർവ്വം കെട്ടിപിടിക്കാനുള്ള പ്രവണത നമ്മിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു." എന്നു് ജവഹർലാൽ എടുത്തുപറഞ്ഞതു്.

ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയോടുകൂടി ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനവിഭജനം നടന്നതുതന്നെ ഭരണത്തിന്റെ ഭാഷ പ്രാദേശിക ഭാഷയാക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിലും പല സ്റ്റേറുകളിലും അതു സംഭവിച്ചു. നമ്മുടെ സ്റ്റേററിൽ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ അസ്ഥിരസ്വഭാവത്താലും മറ്റു ചില പ്രാദേശിക കാരണങ്ങളാലും ഭരണം മലയാളത്തിലായില്ല. പാർട്ട് ഏ സ്റ്റേററിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന മലബാർ ഭാഗത്തെ സംവിധാനം തിരുകൊച്ചിയിലേക്കു് വ്യാപിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. രാജപ്രമുഖനു പകരം ഗവർണരും, പ്രേഷ്ക്കാർക്കു് പകരം ജില്ലാ കളക്ടറും സർക്കാർ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു പകരം ഗവൺമെണ്ടു ഹൈസ്കൂളുകളും വന്നു. ജനാധിപത്യത്തിൽ അതാതു് നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കാണു് പരമാധികാരമെന്ന തത്വം കൈമോശം വന്നു. കേരള സെക്രട്ടേറിയററിലെ നോട്ടെഴുത്തു് കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയോ വകുപ്പു തലവന്റേയോ സ്വന്തം ഭാഷയിലല്ല എന്ന നിഷേധാത്മകമായ ഒരു തരം സ്ഥിതി സമത്വമാണു് നമുക്കു കിട്ടിയതു്!

മാററം അവധാനപൂർവ്വമാകണം

ഭരണ ഭാഷാ മാററം അവധാനപൂർവ്വം പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളക്കാൻ തേച്ചതു് പാണ്ടായ അനുഭവം വന്നുപെട്ടേക്കും. ഒന്നാമതു് അപ്പൻ തമ്പുരാൻ സാഹിത്യപരിഷദ് നിയമാവലികൾ ഉണ്ടാക്കിയ മാതൃകയിൽ എല്ലാം ശുദ്ധ മലയാളമാക്കാനുള്ള ശ്രമം പ്രായോഗികമല്ല കാരണം. സാഹിത്യപരിഷത്തുപോലെ ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലിതു്. സെക്രട്ടേറിയററു് ജീവനക്കാർ മുഴുവൻ അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ ഭാഷാ സ്വാധീനവും ജനസമ്മതിയും ഉള്ളവരുമല്ല. അതുകൊണ്ടു് അന്തരാളഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് നിരപേക്ഷമാകണം. പ്രായോഗികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാവണം നമ്മുടെ സമീ

പനം. നമ്മുടെ ശബ്ദാവലികളിൽ അറബി. പേർഷ്യൻ, ഉറുദുപദങ്ങൾ കയറി ക്കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മണിപ്രവാള കാലത്തു് കുറെ സംസ്കൃതപദങ്ങളും കൂടിപ്പാർപ്പു കാരായിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കൊക്കെ സ്ഥിരം പട്ടയം കൊടുക്കുന്ന മുറയ്ക്കു് കുറെ ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾ കൂടി ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് നില നിർത്തുന്നതിൽ എന്തു തെറ്റു്?

സംസ്കൃതപദങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു് ദത്തെടുത്തപ്പോൾ, സംസ്കൃത വാക്കു കളെ 'തത്ഭവ'ങ്ങളെന്നും 'തത്സമ'ങ്ങളെന്നും രണ്ടായി പിരിച്ചു. താദ്ഭവങ്ങളായ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾക്കും ആയിക്കൂടെ അത്തരം വിഭാഗങ്ങൾ എന്നു വിദ്വാൻ കെ പി കുഞ്ഞനെഴുത്തച്ഛൻ പണ്ടു് മംഗളോദയത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. റിക്കാർഡ് (റിക്കാർഡ്) ആശുപത്രി (ഹോസ്പിറ്റൽ) സൂപ്രണ്ടു് (സൂപ്രണ്ടൻഡന്റ്) കാപ്പി (കോഫി) മുതലായ വാക്കുകൾ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു് ഭിന്നമായി ഉപ യോഗിച്ചു കൊണ്ടു് തത്ഭവങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കാം. ബഞ്ചു്, ബോർഡു്, ഡസ്കു്, സ്ലേറ്റു്, പെൻസിൽ, മാസ്റ്റർ, പ്രൊഫസർ, ട്യൂട്ടർ, ഗവർണർ, റസിഡൻടു്, കലക്ടർ മാനേജർ എൻജിനീയർ, കമ്പനി, കമ്പോസിറ്റർ, ആദിയായവ തത്സമങ്ങൾ". സംഗതാർഹമായ നിർദ്ദേശമാകകൊണ്ടാവണം, അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെയും മറ്റും നിയന്ത്രണമുള്ള മംഗളോദയത്തിൽ (1094 കർക്കിടകം) ആ നിർദ്ദേശം വന്നതു്.

എന്തായാലും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവു് സ്ലോസറിയിൽ ഉണ്ടെന്നു ന്യായത്തി ന്നോ ദുസൂചനകളുണ്ടാക്കുന്ന തർജ്ജമകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഇടയാകരുതു്. Communication Ministry യെ സഞ്ചാര മന്ത്രാലയം എന്നും Dean of the Faculty of Arts എന്നതിനെ കലാശാഖാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നും Field Publicity Director എന്നതിനെ ക്ഷേത്രപ്രചാരക നിർദ്ദേശകനെന്നും തർജ്ജമ ചെയ്താൽ ശരിയാകുമോ? Secret Ballot രഹസ്യബാലറ്റായാൽ ധാരാളം മതി; ഫൈല്യ ഫൈലായും അണ്ടർ സിക്രട്ടറി അതേ നിലയിലും വർത്തിയ്ക്കുകയാവും ഭേദം. നായർ ഭൃത്യ ജനസംഘമെന്ന മലയാളപദം വേണ്ടെന്നുവച്ചു് എൻ. എസ്. എസ്. എന്നു സ്വീകരിച്ച കീഴ്വഴക്കവും നമ്മുടെ മുൻപിലുണ്ട്. Circular letter നെ വട്ട ക്കത്തായും, Father in law യെ നിയമത്തിലുള്ള അച്ഛനായും തർജ്ജമയ്ക്കു വേണ്ടി യുള്ള തർജ്ജമ നമുക്കു വർജിക്കാം.

ജനാധിപത്യവൽക്കരണമാണു് പ്രധാനം

കൈകാര്യത്തിനുള്ള സൗകര്യവും സാധാരണ ബുദ്ധിയുമാണു് ഭരണമാധ്യമ ത്തെ മലയാളവൽക്കരിയ്ക്കുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട മാനദണ്ഡം. ഭാഷാ ശുദ്ധിയെ അന്തരാളഘട്ടത്തിൽ അത്ര കാര്യമാക്കാനില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലെ മെനലോൺ എന്ന പദത്തിനു് പ്രത്യേക അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥസൂചന വ്യവ ഹാരത്തിലൂടെ വന്നു പെട്ടതാണു്. കേരള കൗമുദി പോലുള്ള പത്രത്തിൽ ഒരു തവണ വരുന്ന പദത്തിനു്, നൂറു് ആപ്പീസു് കല്പനകളിൽ വരുന്നതിനേക്കാൾ പ്രചാരം കിട്ടും. പുതിയ പദങ്ങൾക്കു് വ്യാകരണ നിബന്ധനകൾ ബാധകമല്ല. വളരുന്ന ഭാഷ പുതിയ നാമ്യകൾ കാട്ടുന്നതു് നിഘണ്ടുവിന്റെ താളുകൾ നോക്കി യോ വ്യാകരണകാരികകൾ പരിശോധിച്ചോ അല്ല, ബഹുജന വ്യവഹാരത്തിൽ നിന്നാണു് എന്നു് കേരള വർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ കേരള പാണിനീയത്തി ന്റെ ആദ്യപ്രതിപ്പിന്റെ മുഖവുരയിലെഴുതിയതു് മുഖവിലയ്ക്കു തന്നെ നാം സ്വീക രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലയാളവൽക്കരണമെന്നതിനേക്കാൾ ജനാധിപത്യവൽക്കര ണമാണു് ഭരണ ഭാഷയ്ക്കാവശ്യം എന്ന വസ്തുത വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ★